นวัตกรรมระบบแนะแนว สำหรับผู้เรียน (Coaching)

โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว”

โครงการ Innovation For Thai Education (IFTF) นวัตกรรมเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา

ประจำปีงบประมาณ 2569

นายเจริญทรัพย์ ยาโนยะ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนศรีจอมทอง

โรงเรียนศรีจอมทอง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6

บทสรุปผู้บริหาร

การพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ของโรงเรียนศรีจอมทอง เป็นการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานแนะแนวที่มีความเป็นเอกภาพ มีความเป็นระบบ และมีความสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต สมรรถนะสำคัญ และการวางแผนการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคตอย่างเหมาะสม การดำเนินงานนวัตกรรมดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานของการบูรณาการแนวคิดทางการศึกษาที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences Theory) ซึ่งให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียน ควบคู่กับการใช้กระบวนการบริหารคุณภาพแบบ PDCA (Plan–Do–Check–Act) เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” เป็นกรอบแนวคิดสำคัญในการขับเคลื่อนนวัตกรรม ซึ่งประกอบด้วย 1) สำรวจ (Survey) หมายถึง การรวบรวมข้อมูลผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เช่น ความสนใจ ความถนัด ผลการเรียน และข้อมูลพื้นฐาน เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์และวางแผนการแนะแนว 2) สนับสนุน (Support) หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนทั้งด้านการเรียนรู้ สื่อ ทรัพยากร และการพัฒนาศักยภาพผ่านการมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง และเครือข่าย 3) ส่งเสริม (Strengthen/Stimulate) หมายถึง การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต และกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และ 4) ส่งต่อ (Send Forward) หมายถึง การวางแผนและดำเนินการส่งต่อผู้เรียนสู่การศึกษาต่อหรือเส้นทางอาชีพที่เหมาะสมตามศักยภาพของแต่ละบุคคลอย่างเป็นระบบ

ผลการดำเนินงานพบว่า สถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการ การจัดการเรียนรู้ การนิเทศติดตาม และการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ครูมีการพัฒนาศักยภาพด้านการออกแบบการเรียนรู้ การใช้สื่อเทคโนโลยี และการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกันผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถวางแผนการเรียนและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม นวัตกรรมดังกล่าวยังได้รับการยอมรับและความร่วมมือจากผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และคณะกรรมการสถานศึกษาอย่างกว้างขวาง มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาชีพ (PLC) และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การดำเนินงานมีความเข้มแข็งและยั่งยืน

นวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ภายใต้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” สามารถยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาและการแนะแนวของสถานศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ และเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนต่อไป

คำนำ

รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเสนอผลการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ " 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว" เพื่อพัฒนางานแนะแนวของโรงเรียนศรีจอมทอง ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งพัฒนากิจกรรมที่สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ 21 และบริบทของสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ และการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา การดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมในครั้งนี้ใช้แนวคิดการแนะแนวแบบ Coaching เป็นเครื่องมือหลัก ซึ่งเป็นกระบวนการที่เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการค้นพบตนเอง พัฒนาศักยภาพเฉพาะตัว และสร้างแรงบันดาลใจในการวางแผนชีวิตอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยกิจกรรมและกระบวนการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นนั้น ได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนศรีจอมทอง ซึ่งมีความหลากหลายในด้านทุนทางสังคม วัฒนธรรม และทรัพยากรชุมชน

การพัฒนานวัตกรรมครั้งนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งจากผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานทางการศึกษา ซึ่งต่างมีบทบาทสำคัญในการร่วมกันวางแผน สนับสนุนทรัพยากร ให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนสะท้อนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ ทำให้ระบบแนะแนวของโรงเรียนพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม มีความเป็นรูปธรรม และสามารถนำไปต่อยอดในการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลจากการดำเนินงานได้นำไปสู่การพัฒนาระบบงานแนะแนวของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและสามารถขยายผลการใช้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้จัดทำ ขอขอบคุณทุกภาคส่วนที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุน ส่งเสริม และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ตลอดกระบวนการพัฒนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมระบบแนะแนวที่มีคุณภาพ ตอบโจทย์ผู้เรียนในยุคใหม่ได้อย่างแท้จริง และสามารถขับเคลื่อนการศึกษาไทยไปสู่ความยั่งยืนต่อไปในอนาคต

เจริญทรัพย์ ยาโนยะ
รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีจอมทอง
ผู้คิดค้นและพัฒนานวัตกรรม

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก
คำนำ	ข
สารบัญ	
องค์ประกอบที่ 1 ด้านความสำคัญของรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา	1
1. ความเป็นมาและสภาพปัญหา	1
2. แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา	3
3. กรอบแนวคิดในการพัฒนา	5
4. ประโยชน์/ความสำคัญ	9
องค์ประกอบที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา	9
1. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา	9
2. หลักการ ทฤษฎี แนวคิดการพัฒนา	9
3. การออกแบบแนวทางการพัฒนา	10
4. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา	12
5. การนำไปใช้	14
6. การประเมินและการปรับปรุง	19
องค์ประกอบที่ 3 ด้านผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา	24
3.1 ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา	24
1. ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา	24
2. มีการดำเนินงานการบริหารจัดการของสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ นิเทศติดตาม และประเมินผลอย่างมีระบบ	25
3. การมีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	26
4. การยอมรับที่มีต่อสถานศึกษา	27
3.2 ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน	28
5. การออกแบบการจัดการเรียนรู้	28
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	29
7. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้	30
8. การวัดและประเมินผล	31
3.3 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน	32
9. ผู้เรียนมีผลการพัฒนาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม	32
3.4 การขยายผล	35
10. การขยายผล	35
ภาคผนวก	36

รายงานผลการดำเนินงานพัฒนารูปแบบ/แนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา
ตามโครงการ IFTE (Innovation For Thai Education)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

.....

ชื่อนวัตกรรม

นวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ " 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว"

ชื่อผู้สร้าง

ชื่อ นายเจริญทรัพย์ **นามสกุล** ยาโนยะ **ตำแหน่ง** รองผู้อำนวยการชำนาญการ
โรงเรียน ศรีจอมทอง **เขต/อำเภอ** จอมทอง **จังหวัด** เชียงใหม่ **โทร** 053-341263
มือถือ 09 0454 0212 **E - mail address** .....

แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

☐ แสวงหานวัตกรรม/แบบอย่างที่ดีจากแหล่งต่าง ๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือ ทำไว้แล้ว แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่ (พัฒนา, ปรับปรุงนวัตกรรมเดิมจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว)

☑ สร้าง/พัฒนานวัตกรรมขึ้นใหม่

ประเภทของนวัตกรรม

☑ การบริหารจัดการศึกษา ☐ การจัดการเรียนรู้ ☐ การนิเทศ ติดตามและประเมินผล

องค์ประกอบที่ 1 ด้านความสำคัญของรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

1. ความเป็นมาและสภาพปัญหา

ในสภาพสังคมยุคปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในด้านการเมือง การศึกษา เศรษฐกิจและสังคม มักส่งผลกระทบที่อาจทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ กับผู้เรียนในสถานศึกษาหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ด้านความปลอดภัยของผู้เรียน ด้านสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เป็นมลพิษต่อสุขภาวะของผู้เรียน ด้านการกลั่นแกล้งทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคมออนไลน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ครูจึงควรมีเทคนิควิธีและกระบวนการในการให้การช่วยเหลือผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพละเอียดรอบคอบมากขึ้น มีบทบาทที่สำคัญมากยิ่งขึ้นและการแนะแนวยังเป็นศาสตร์แห่งการพัฒนาที่มีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จะต้องเป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความสมดุลหรือมีปฏิสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกัน ในระหว่างมิติต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม จิตใจ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันจะเป็นองค์ประกอบที่จะรวมกันหรือองค์รวมในการทำให้ชีวิตมนุษย์สามารถอยู่ดีมีสุขได้ ทั้งสำหรับคนในรุ่นปัจจุบันและคนรุ่นอนาคต การแนะแนวได้รับการยอมรับว่าเป็นแขนงวิชาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลและประเทศชาติเป็นอย่างมาก ได้รับการยกย่องว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีปรัชญา จุดมุ่งหมาย กระบวนการ จรรยาบรรณ และการวิจัยที่เป็นของตนเองโดยเฉพาะ

ความเปลี่ยนแปลงของสังคมทำให้การพัฒนาเยาวชนไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวัง การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เยาวชนมีคุณภาพตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาจึงเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายโดยเฉพาะครูซึ่งมีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน การแนะแนวเป็นศาสตร์ หนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเจริญเติบโตเต็มตามศักยภาพบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ตั้งไว้ ดังนั้นครูทุกคนจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับการแนะแนว

เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการช่วยเหลือพัฒนาผู้เรียน การจัดการแนะแนวจึงเป็นความสมัครใจของผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อเติมเต็ม การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยเน้น ด้านความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ ในเรื่องสาระความรู้ให้บูรณาการความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษาเพื่อพัฒนาด้านความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคม (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3), 2553)

การให้คำปรึกษาในการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาผู้เรียน โดยการบริการให้การปรึกษา (Counseling Service) ถือ ได้ว่าเป็นหัวใจของการแนะแนว “เป็นพื้นที่ปลอดภัย” หมายถึง การสร้างพื้นที่ภายในโรงเรียนให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยของนักเรียนโดยให้มีการสนทนาพูดคุยระหว่างครูกับนักเรียน โดยใช้ทักษะให้การปรึกษา เพื่อสร้างสัมพันธภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการศึกษาต่อและการใช้ชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การแนะแนวในสถานศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการตอบสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นให้จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขโดยเฉพาะบริการแนะแนวในสถานศึกษายังสนับสนุนจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตัวเอง มีความสามารถในการสื่อสารและเทคโนโลยี มีทักษะชีวิตสามารถรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิต รักการออกกำลังกาย มีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองของโลก มีจิตสาธารณะอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข ทั้งนี้หลักสูตรได้กำหนดให้มีกิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จากความสำคัญของงานแนะแนว มีความสำคัญได้ดังนี้ 1. งานแนะแนวมีความสำคัญต่อผู้เรียนในด้านการส่งเสริมพัฒนาทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและ สติปัญญา ความสามารถปรับตัว ความสามารถการศึกษาและพัฒนาทักษะพื้นฐานการงานอาชีพตามวัย 2. งานแนะแนวมีความสำคัญต่อผู้เรียนในด้านการป้องกันปัญหาของผู้เรียนทั้งปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวัน 3. งานแนะแนวช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถช่วยตนเอง แก้ไขปัญหาของตนและสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมตามวัย

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (งานแนะแนว) โรงเรียนศรีจอมทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 จึงมุ่งส่งเสริมให้ครูทุกท่าน สามารถให้คำปรึกษาแก่นักเรียนแบบบูรณาการ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษา การเรียน ส่วนตัวและสังคม สามารถนำองค์ความรู้มาเชื่อมโยงกันในแต่ละด้าน นำไปสู่การประยุกต์ใช้ได้จริงได้ ดังนั้นจึงมีแนวคิดในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ผ่านนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว แบบบูรณาการทั้งสามด้าน คือ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านส่วนตัวและสังคม 3) ด้านอาชีพ ซึ่งรูปแบบดังกล่าวมีแนวทางเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองได้ดีขึ้น พร้อมที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างสมบูรณ์แบบ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคตจะสอดคล้องกับประเด็นกลยุทธ์ของโรงเรียนมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีคุณธรรมรับผิดชอบต่อสังคม เป็นพลเมืองดีและมีค่านิยมที่พึงประสงค์ ระบบในการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาให้วัยรุ่นมีความพร้อมในการดำเนินชีวิตและก้าวข้ามอุปสรรคถือเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งในสถานศึกษา ซึ่งเป็นแหล่งบ่มเพาะและเตรียม ความพร้อมให้กับผู้เรียน ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ กำหนดให้สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ แก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียนช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครอง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

โรงเรียนศรีจอมทอง เป็นโรงเรียนสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 โรงเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญในหน้าที่ของการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ มีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้วิสัยทัศน์ “เป็นโรงเรียนคุณภาพด้านวิชาการ ส่งเสริมนวัตกรรม ให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม มีสมรรถนะสื่อสารสามภาษา พัฒนาสู่สากล บนพื้นฐานความเป็นไทย” มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบเพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีความรู้ มีความเป็นเลิศทางวิชาการมีคุณธรรมและมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อเป็น พลเมืองที่ดีของสังคม โดยการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้ มีทักษะ กระบวนการและมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน โดยโรงเรียนศรีจอมทองมีกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจซึ่งวิเคราะห์จากข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษาโดยการวิเคราะห์ (SWOT Analysis) เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของสถานศึกษา พร้อมทั้งเสนอแนะ วิธีการพัฒนาส่งเสริมแก้ไข โดยอยู่บนพื้นฐานข้อมูลของสถานศึกษาร่วมกันกำหนดเป้าหมายวิสัยทัศน์ และพันธกิจซึ่งได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหลายภาคส่วนโดยมอบหมายหน้าที่ ผู้รับผิดชอบหลักในแต่ละโครงการอย่างเป็นระบบคำนึงถึงเป้าหมายของความสำเร็จในแต่ละปีความสอดคล้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษารวมถึงทุกโครงการจะต้องส่งผลเพื่อให้วิสัยทัศน์ของโรงเรียนศรีจอมทองประสบความสำเร็จ ในการดำเนินงานมีการกำกับ ติดตามผล การดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรม ทั้งในด้านระยะเวลา งบประมาณ ความสำเร็จของโครงการ กิจกรรมและนำข้อมูลที่สรุปมาเป็นส่วนสำคัญใน การวางแผนจัดทำแผนปฏิบัติการในปีถัดไปมีการ จัดทำและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาโดยสถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบท ท้องถิ่นและสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราชการ 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560) เป็นต้นแบบในการจัดการเรียนรู้และพัฒนานักเรียนอย่างรอบด้าน งานแนะแนวในโรงเรียนจึงเป็นอีกหนึ่งงานซึ่งมีประโยชน์มากสำหรับการพัฒนาผู้เรียน จึงได้มีการสร้างและออกแบบนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ขึ้น เนื่องจากงานแนะแนวได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการจัด กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียนและงานบริการแนะแนวเพื่อให้ข้อมูลด้านการศึกษา อาชีพและส่วนตัวให้ทั่วถึงนักเรียนทุกคนโดยมีการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้สามารถค้นพบตนเองและพัฒนาศักยภาพตนเองได้ การแนะแนวจึงได้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาองค์รวมของนักเรียนทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม สามารถคิดแก้ปัญหากำหนดเป้าหมายวางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

2. แนวทางแก้ไขปัญหาและการพัฒนา

จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานแนะแนวของโรงเรียนศรีจอมทอง การวิเคราะห์บริบทของสถานศึกษาและการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน พบว่าการดำเนินงานแนะแนวยังขาดระบบการบริหารจัดการที่เชื่อมโยงข้อมูลผู้เรียน การวางแผนพัฒนาศักยภาพรายบุคคล และการติดตามผลอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ผู้เรียนบางส่วนยังขาดความชัดเจนในการวางแผนการศึกษาต่อ การค้นหาศักยภาพของตนเอง และการเตรียมความพร้อมสู่เส้นทางอาชีพในอนาคต โรงเรียนจึงได้กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” เพื่อยกระดับคุณภาพงานแนะแนวของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน ดังนี้

1. บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการแก้ไขหรือพัฒนา การกำหนดแนวทางการพัฒนานวัตกรรมครั้งนี้ดำเนินการภายใต้หลักการมีส่วนร่วม (Participation) โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว ครูประจำชั้น ครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่ายทางการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สภาพปัญหา สำรวจความต้องการ และร่วมเสนอแนวทางการพัฒนาผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก การใช้แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนสภาพความเป็นจริงและความ

ต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน อันนำไปสู่การออกแบบนวัตกรรมที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

2. การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพที่ชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพปัญหา จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการศึกษาบริบทของสถานศึกษา โรงเรียนได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจน โดยมุ่งพัฒนาระบบแนะแนวให้เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และสามารถดูแลช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างครอบคลุม ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง ค้นพบความถนัดและศักยภาพของตน สามารถวางแผนการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในอนาคต ทั้งนี้ เป้าหมายดังกล่าวสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของผู้เรียนที่ได้รับจากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

3. การเสนอแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการแก้ไขหรือพัฒนา การพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ได้อาศัยแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษาที่สำคัญเป็นฐานในการพัฒนา ประกอบด้วย ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences Theory) ของ Gardner ซึ่งมุ่งส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง และแนวคิดการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่มุ่งประเมินความสามารถของผู้เรียนจากการปฏิบัติจริง นอกจากนี้ ยังประยุกต์ใช้หลักการมีส่วนร่วม หลักการความยั่งยืน หลักการยืดหยุ่นและปรับตัว รวมถึงวงจรคุณภาพ PDCA เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. ความเชื่อมโยงและความถูกต้องของแนวคิดทฤษฎีสู่การปฏิบัติ โรงเรียนได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่ศึกษามาประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรมและกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานในการสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคล ใช้แนวคิด Active Learning ในการจัดกิจกรรมแนะแนว เช่น ค่ายวิชาการ กิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมสภานักเรียน และกิจกรรมแนะแนวศึกษาต่อ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ขณะเดียวกันใช้แนวคิด Authentic Assessment ในการประเมินพัฒนาการ ความพร้อม และศักยภาพของผู้เรียนผ่านผลงานและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง นอกจากนี้ ยังใช้วงจรคุณภาพ PDCA เป็นกรอบในการวางแผน ดำเนินงาน ติดตาม และปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้มีความเชื่อมโยงสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจนและเป็นระบบ

5. การกำหนดรูปแบบในการแก้ไขหรือพัฒนา โรงเรียนได้พัฒนารูปแบบการดำเนินงาน “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” เพื่อใช้เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยประกอบด้วย 4 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

- สำรวจ (Survey) การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน เพื่อศึกษาศักยภาพ ความถนัด ความสนใจและความต้องการในการศึกษาต่อ

- สนับสนุน (Support) การพัฒนาระบบสนับสนุนงานแนะแนวตามหลักการบริหาร 4M ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการ

- ส่งเสริม (Strengthen) การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนผ่านกิจกรรมแนะแนวที่หลากหลาย ภายใต้แนวคิด “สร้างความรู้ เสริมทักษะ สานอาชีพ”

- ส่งต่อ (Send Forward) การเตรียมความพร้อมและส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพและความสนใจของตน

3. กรอบแนวคิดในการพัฒนา

จากภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) เพื่อพัฒนาระบบงานแนะแนวของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ดำเนินการภายใต้กรอบแนวคิดสำคัญที่ผสมผสานทั้งเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติจริง โดยครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์บริบท กระบวนการพัฒนาระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครอบคลุมรวมไปถึงการประเมินผลและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องตามวงจร คุณภาพ (PDCA หรือ Deming cycle) ที่เชื่อมโยงทุกขั้นตอนให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาได้ตลอดเวลา โดยมีองค์ประกอบหลัก ดังนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดหลักพื้นฐาน

การพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ตั้งอยู่บนแนวคิดหลักจาก 3 ทฤษฎีสำคัญ ได้แก่

1.1 ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences Theory) ที่เน้นความแตกต่างของผู้เรียน โดยเชื่อว่าผู้เรียนมีความสามารถหลากหลายและควรได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมกับศักยภาพของตน การนำทฤษฎีนี้มาประยุกต์ในงานแนะแนว มีเป้าหมายเพื่อให้ ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง เข้าใจศักยภาพเฉพาะตน และได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาในด้านที่ถนัดและสนใจอย่างเหมาะสม โดยไม่จำกัดเพียงเกณฑ์ทางวิชาการแบบดั้งเดิม

1.2 การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ในการคิด ลงมือทำ วิเคราะห์ และสะท้อนความรู้ด้วยตนเอง ในการแนะแนว Active Learning ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียน ค้นพบตนเองผ่านประสบการณ์ตรง เช่น การจำลองสถานการณ์อาชีพ การวางแผนชีวิต การวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคล ฯลฯ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง (Deep Learning) และมีความหมาย

1.3 การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) กระบวนการประเมินที่พิจารณาความสามารถของผู้เรียนจาก สถานการณ์จริง หรือ การปฏิบัติจริง ไม่จำกัดเฉพาะการสอบแบบปรนัยหรือข้อเขียน แต่เน้นการแสดงออกถึงทักษะและสมรรถนะ ในบริบทของงานแนะแนว การใช้ Authentic Assessment ช่วยให้ครูและนักเรียน เข้าใจศักยภาพที่แท้จริง ของตน เช่น ทักษะการสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการวางแผนอาชีพ ความพร้อมในการศึกษาต่อ ฯลฯ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการปรับแผนพัฒนาและให้คำปรึกษารายบุคคลได้อย่างเหมาะสม

2. กระบวนการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching)

กระบวนการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ของโรงเรียนศรีจอมทองมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยยึดหลักการจัดการเชิงคุณภาพผ่านการประยุกต์ใช้ วงจรคุณภาพ PDCA (Plan–Do–Check–Act) ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญในการวางแผน พัฒนา ตรวจสอบ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) ทั้งนี้เพื่อให้ระบบแนะแนวที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง มีประสิทธิภาพ และเกิดผลอย่างยั่งยืน มีกระบวนการ ดังนี้

2.1 Plan (การวางแผน)

2.1.1 การสำรวจบริบทระบบแนะแนวของโรงเรียนศรีจอมทอง เพื่อพิจารณาความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายระดับโรงเรียนกับแผนการแนะแนว การรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการออกแบบนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทรัพยากรบุคคล และวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียน

2.1.2 การเก็บข้อมูลจาก ผู้บริหาร คณะครู นักเรียน และ ชุมชน

- การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้บริหาร เพื่อทำความเข้าใจวิสัยทัศน์ แนวนโยบาย และความคาดหวังที่มีต่อระบบแนะแนวในสถานศึกษา
- การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) กับครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อประเมินประสบการณ์ที่มีต่อบริการแนะแนว ความต้องการในการรับคำปรึกษา และความเข้าใจในตนเองและอาชีพ
- การสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อเปิดพื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และรับฟังข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการแนะแนวที่ตอบโจทย์ความคาดหวังของครอบครัวและชุมชน

2.1.3 การ SWOT วิเคราะห์ความต้องการและปัญหาที่แท้จริง เพื่อออกแบบแนวทางการให้คำปรึกษาและการแนะแนวให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา

S (Strengths) จุดแข็งที่สามารถต่อยอด
W (Weaknesses) จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง
O (Opportunities) โอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนา
T (Threats) อุปสรรคที่ควรเฝ้าระวัง

2.1.4 การพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching)

2.2 Do (การปฏิบัติ)

จากการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) สู่การลงมือปฏิบัติ โดยใช้รูปแบบ 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว ประกอบด้วย ดังนี้

จากภาพที่ 2 แสดงกรอบแนวทางการดำเนินงานโดยใช้รูปแบบ 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว จากการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) เพื่อพัฒนาระบบงานแนะแนวของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบหลัก ดังนี้

1. **สำรวจ** การเก็บรวบรวมข้อมูล
   1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลผลการตอบแบบสอบถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีจอมทอง จากการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching)
   1.2 การวิเคราะห์ความถนัดของนักเรียน ความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. **สนับสนุน** การสนับสนุนระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ตามหลักหารบริหารงาน 4M ดังนี้
   2.1 Man (บุคลากร) การพัฒนาศักยภาพครูแนะแนว ดังนี้
      - การพัฒนาศักยภาพครูแนะแนวและครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ
      - การส่งเสริมให้ครูมีความรู้ด้านจิตวิทยา การให้คำปรึกษา และทักษะการโค้ชผู้เรียน
   2.2 Money (งบประมาณ) การจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสม
      - การวางแผนและจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม
      - การจัดหาทุนสนับสนุนกิจกรรมแนะแนวจากภายในและภายนอกสถานศึกษา เช่น ภาคีเครือข่ายและหน่วยงานท้องถิ่น
   2.3 Material (วัสดุ/อุปกรณ์) การเตรียมสื่อและเครื่องมือสำหรับการแนะแนว

- การจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ระบบให้คำปรึกษาออนไลน์ บอร์ดแนะแนว สื่ออินโฟกราฟิก เป็นต้น
- การส่งเสริมการใช้สื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนสำหรับการแนะแนว

2.4 Management (การจัดการ) การบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างมีประสิทธิภาพ

- การจัดระบบงานแนะแนวอย่างเป็นรูปธรรม คู่มือแนะแนว การนิเทศติดตามผล
- การจัดระบบบันทึกผลการให้คำปรึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนารายบุคคลอย่างต่อเนื่อง

3. ส่งเสริม การพัฒนาทักษะสรรถนะของผู้เรียนผ่านกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษา โดยใช้กิจกรรมสร้างความรู้ เสริมทักษะ สานอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

3.1 สร้างความรู้ สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ค่ายวิชาการชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 “ก้าวมั่น สู่ มัธยม”
2. การส่งเสริมการขับเคลื่อน OBEC CONTENT CENTER การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การจัดทำสื่อดิจิทัลโดยครูผู้สอน
3. กิจกรรมนิเทศการจัดการเรียนการสอน

3.2 เสริมทักษะ สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้
2. กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้
3. กิจกรรมสภานักเรียน

3.3 สานอาชีพ สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมเปิดบ้านวิชาการ
2. กิจกรรมสร้างอาชีพ
3. กิจกรรมแนะแนวเรียนต่อ

4. ส่งต่อ การศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในสถานศึกษาต่าง ๆ

2.3 Check (การตรวจสอบ)

2.3.1 การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) สำหรับผู้บริหารและครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3.2 การแลกเปลี่ยนวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) เพื่อขยายผลการดำเนินงาน

2.4 Act (การปรับปรุง)

2.4.1 สถานศึกษาดำเนินการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับโรงเรียน โดยเปิดโอกาสให้คณะครู ผู้บริหาร นักเรียน ผู้ปกครอง และภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ได้มีพื้นที่ในการนำเสนอผลการดำเนินงาน สะท้อนความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน

2.4.2 การร่วมกันวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน และปรับปรุงพัฒนานวัตกรรม

3. ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ

3.1 ด้านผู้เรียน มีความเข้าใจในตนเอง สามารถวางแผนชีวิตได้อย่างเหมาะสม และสามารถศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างเหมาะสม

3.2 ด้านครู มีความสามารถในการออกแบบและจัดการเรียนรู้เชิงรุก จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนาสื่อการสอนที่หลากหลาย ใช้เทคนิคหลากหลายที่สอดคล้องกับพหุปัญญา

3.3 ด้านผู้บริหาร มีกรอบแนวทางในการบริหารงานแนะแนวที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

3.4 ด้านสถานศึกษา มีนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ที่เป็นรูปธรรม ใช้เป็นแนวทางกำหนดนโยบายและขับเคลื่อนงานแนะแนวภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

4. ประโยชน์/ความสำคัญ

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเองได้อย่างถูกต้อง ผู้เรียนสามารถค้นพบศักยภาพ ความถนัด ความสนใจ และความต้องการของตนเอง นำไปสู่การวางแผนการศึกษา การดำรงชีวิต และการเลือกเส้นทางอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับศักยภาพของตน

2. พัฒนาระบบงานแนะแนวของสถานศึกษาให้มีความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ สถานศึกษามีแนวทางการดำเนินงานแนะแนวที่ชัดเจน ครอบคลุมการสำรวจข้อมูล การดูแลช่วยเหลือ การพัฒนาผู้เรียน และการส่งต่อการศึกษา ภายใต้กระบวนการบริหารคุณภาพที่สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

3. ส่งเสริมความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาผู้เรียน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่าย มีส่วนร่วมในการวางแผน สนับสนุน และติดตามการพัฒนาผู้เรียน ส่งผลให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. พัฒนาสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการวางแผนอนาคตผ่านกิจกรรมแนะแนวและการโค้ชที่หลากหลาย

5. สถานศึกษาเป็นต้นแบบนวัตกรรมการบริหารงานแนะแนวที่สามารถขยายผลได้ รูปแบบ "4ส สร้างสุขสู่การแนะแนว" สามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือขยายผลในสถานศึกษาอื่นได้ เนื่องจากมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน สอดคล้องกับบริบทการศึกษา และสามารถปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษา

องค์ประกอบที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

1. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

1.1 เพื่อศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์สภาพการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา รวมทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานแนะแนว

1.2 เพื่อพัฒนาระบบการแนะแนวและการให้คำปรึกษาเชิงพัฒนาศักยภาพผู้เรียน (Coaching System) ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การวางแผนชีวิต และการพัฒนาตนเองของผู้เรียนอย่างเหมาะสม

1.3 เพื่อสร้างและพัฒนาแนวทางการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาเชิงระบบ อันนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการจัดบริการแนะแนวและการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืน

2. หลักการ ทฤษฎี แนวคิดการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) เป็นการจัดระบบบริการทางการศึกษาในสถานศึกษาให้มีทิศทางที่ชัดเจน มีความเป็นระบบ และสามารถนำไปใช้ได้จริงอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างรอบด้าน ทั้งในด้านวิชาการ การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความสุขในสังคม โดยกระบวนการพัฒนานวัตกรรมนี้ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ แนวคิดทางการศึกษาและหลักการสำคัญ 3 ประการ ที่เอื้อต่อการสร้างระบบแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) หลักการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของผู้บริหาร ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ให้มีความเหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นและตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน การแนะแนวในโรงเรียนจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อมีการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างเป็นระบบ ทั้งผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูประจำชั้น ผู้เรียน ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน หน่วยงานราชการ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในบริบทของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษที่มีนักเรียนหลากหลาย การรับฟังความคิดเห็น การร่วมออกแบบกิจกรรม และการร่วมติดตามผลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะช่วยให้นวัตกรรมมีความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนและชุมชนท้องถิ่น ทำให้สามารถ

ดำเนินงานต่อเนื่องได้ในระยะยาว 2) หลักการความยั่งยืน (Sustainability) มุ่งเน้นการพัฒนาระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ภายในสถานศึกษาให้เป็นระบบ สามารถดำเนินการพัฒนาและนำมาปรับประยุกต์ใช้ได้ในระยะยาว นวัตกรรมระบบแนะแนวต้องถูกพัฒนาให้มีความมั่นคง เป็นระบบที่สามารถสืบทอด พัฒนา และปรับใช้ได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่ขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การออกแบบต้องคำนึงถึงโครงสร้างทางการบริหาร ระบบข้อมูลผู้เรียน แผนงานประจำปี การฝึกอบรมบุคลากร และการสร้างองค์ความรู้ที่สามารถถ่ายทอดต่อได้อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ เพื่อให้การแนะแนวในสถานศึกษาสามารถดำเนินไปได้แม้จะเกิดการเปลี่ยนแปลงของบุคลากร หรือบริบทของโรงเรียนในอนาคต และ 3) หลักการยืดหยุ่นและปรับตัว (Flexibility and Adaptability) เน้นการออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงรองรับความหลากหลายของผู้เรียนและบริบทของชุมชน ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีความหลากหลาย ทั้งในด้านความสามารถ ความสนใจ และเป้าหมายชีวิต ดังนั้น ระบบแนะแนวที่มีคุณภาพต้องสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามบริบทของผู้เรียนและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง จะทำให้ระบบแนะแนวสามารถเข้าถึงผู้เรียนอย่างทั่วถึง มีความยืดหยุ่น และตอบสนองต่อบริบทท้องถิ่นได้จริง

นอกจากนี้ นวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ยังบูรณาการแนวคิดสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ของ Howard Gardner ซึ่งชี้ว่าผู้เรียนมีความสามารถหลากหลายและควรได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมกับศักยภาพของตน มนุษย์มีความสามารถทางปัญญาหลากหลาย ไม่จำกัดเฉพาะความฉลาดด้านภาษาและคณิตศาสตร์ แต่ยังรวมถึงความฉลาดทางร่างกายดนตรี มนุษยสัมพันธ์ การเข้าใจตนเอง ธรรมชาติ และมิติแวดล้อม การใช้ทฤษฎีนี้ในการแนะแนวจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นพบความสามารถเฉพาะตน (individual potential) และได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามศักยภาพของตนเอง (Gardner,1983) 2) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น การแนะแนวที่ดีไม่ควรเป็นเพียงการบอกข้อมูล แต่ต้องสร้างกระบวนการให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ลงมือทำ และสะท้อนคิด ผ่านกิจกรรมหลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การวางแผนอาชีพ การสร้างแรงบันดาลใจ หรือการจำลองสถานการณ์อาชีพ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย และ 3) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งเน้นการประเมินจากภาระงานจริงที่ผู้เรียนสามารถแสดงศักยภาพได้ ระบบแนะแนวต้องใช้วิธีประเมินที่สะท้อนความสามารถของผู้เรียนในสถานการณ์จริง การประเมินทักษะชีวิตจากการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน หรือการประเมินความพร้อมในการเลือกเส้นทางอาชีพ

การออกแบบนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โรงเรียนได้กำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนา โดยใช้ทฤษฎีระบบ (System Theory) โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วนที่เชื่อมโยงกัน ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ทั้งนี้การดำเนินการในแต่ละองค์ประกอบได้นำข้อมูลจากบริบทของชุมชน การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผลการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียน มาใช้เป็นฐานในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จุดมุ่งหมายสูงสุดของนวัตกรรมนี้ คือ เพื่อให้การแนะแนวในโรงเรียนมีความต่อเนื่อง ยั่งยืน ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาอย่างมีคุณภาพ รู้จักตนเอง เข้าใจอาชีพ และสามารถวางแผนอนาคตของตนเองได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพอย่างแท้จริง

3. การออกแบบแนวทางการพัฒนา

การออกแบบแนวทางการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ " 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว" เป็นกระบวนการสำคัญที่มุ่งพัฒนาระบบการแนะแนวในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยยึดหลักการพัฒนาที่เป็นระบบตามแนวคิด ทฤษฎี และผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ผสานกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้จริง มีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และนำไปสู่

การพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ และการดำรงชีวิตในอนาคต ซึ่งมีรายละเอียดการออกแบบแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. การนำผลการสังเคราะห์หลักการ แนวคิด และทฤษฎีมาใช้ในการออกแบบแนวทางการพัฒนา โรงเรียนได้ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแนะแนวและการพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักการความยั่งยืน (Sustainability) หลักการยืดหยุ่นและปรับตัว (Flexibility and Adaptability) ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences Theory) แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) แนวคิดการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และทฤษฎีระบบ (System Theory) เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการออกแบบนวัตกรรม โดยเชื่อมโยงองค์ความรู้ดังกล่าวเข้ากับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดองค์ประกอบ กระบวนการ และกิจกรรมของนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนา

2. การออกแบบนวัตกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนา การออกแบบนวัตกรรมมุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์ในการพัฒนาระบบแนะแนวของสถานศึกษาให้มีความเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และสามารถส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถรู้จักตนเอง ค้นพบความถนัดและความสนใจ วางแผนการศึกษาและอาชีพได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งพัฒนาทักษะชีวิตและสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 การออกแบบจึงมุ่งเน้นการพัฒนาระบบการแนะแนวและการโค้ชที่เชื่อมโยงการดูแล ช่วยเหลือ และส่งเสริมผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดกระบวนการศึกษา

3. การมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องในการออกแบบนวัตกรรม การพัฒนานวัตกรรมครั้งนี้เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบและพัฒนาอย่างเป็นระบบ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว ครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง โดยร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ และแนวทางการพัฒนา ตลอดจนร่วมให้ข้อเสนอแนะในการกำหนดองค์ประกอบและกิจกรรมของนวัตกรรม การมีส่วนร่วมดังกล่าวช่วยให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมความสำเร็จและความยั่งยืนของการดำเนินงาน

4. การสร้างนวัตกรรมการพัฒนาโดยกำหนดขั้นตอนและกิจกรรมที่ชัดเจน โรงเรียนได้พัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยกำหนดโครงสร้างการดำเนินงานตามแนวคิดทฤษฎีระบบ (System Theory) ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง กระบวนการดำเนินงาน กิจกรรมแนะแนวและการโค้ช การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน การส่งเสริมการค้นพบศักยภาพตนเอง การวางแผนการศึกษาและอาชีพ ตลอดจนระบบการติดตามและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และเกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนด

5. การตรวจสอบความเป็นไปได้ของนวัตกรรมก่อนนำไปใช้ ก่อนนำระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ไปใช้จริง โรงเรียนได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพและความเป็นไปได้ของนวัตกรรม โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมพิจารณาความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง พร้อมทั้งรวบรวมข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไของค์ประกอบและกระบวนการดำเนินงานให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ มีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาระบบแนะแนวให้เกิดประสิทธิผลและความยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

การออกแบบและพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ " 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว" ของโรงเรียนศรีจอมทอง ดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยแต่ละกิจกรรมมีละเอียดและเชื่อมโยงกัน เพื่อให้มั่นใจว่านวัตกรรมที่ได้มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง เป็นแนวทางการพัฒนาระบบแนะแนวในสถานศึกษาอย่างรอบด้าน มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ ทั้งในด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านอาชีพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในโรงเรียน ผ่านการดำเนินงานที่เป็นระบบ ชัดเจน และมีความยั่งยืน โดยมีวิธีการดำเนินงานที่ชัดเจน ครอบคลุมปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Output) ดังนี้

4. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ยึดหลักการมีส่วนร่วม (Participation) เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ออกแบบ พัฒนา ดำเนินงาน ติดตาม และประเมินผลนวัตกรรม เพื่อให้การพัฒนาสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง อันนำไปสู่การพัฒนาระบบแนะแนวที่มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน ดังนี้

1. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรม ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และทิศทางการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยสนับสนุนการดำเนินงานในด้านงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร และการบริหารจัดการ ตลอดจนร่วมวิเคราะห์สภาพปัญหา กำหนดเป้าหมาย และติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การพัฒนานวัตกรรมเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดและสามารถขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรม ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการออกแบบและพัฒนากิจกรรมภายใต้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” โดยร่วมศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ออกแบบกิจกรรมแนะแนวและการโค้ช จัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการค้นพบศักยภาพของผู้เรียน รวมทั้งติดตามประเมินผล และสะท้อนผลการดำเนินงานผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพของนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรม นักเรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนความคิดเห็น ความต้องการ และความคาดหวังเกี่ยวกับการแนะแนวผ่านการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ข้อมูลที่ได้รับถูกนำมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมและพัฒนาระบบแนะแนวให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และศักยภาพของผู้เรียน นอกจากนี้ นักเรียนยังมีส่วนร่วมในการประเมินผลและเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงกิจกรรม เพื่อให้การดำเนินงานตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

4. คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรม คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย สนับสนุนการวางแผนและกำหนดทิศทางการดำเนินงาน ตลอดจนร่วมพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมและแนวทางการพัฒนานวัตกรรมให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและชุมชน รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน

5. ชุมชนและหน่วยงานภายนอกมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรม ชุมชน ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษาเครือข่าย และหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านการแนะแนว ทั้งในรูปแบบของการให้ข้อมูล การเป็นวิทยากร การสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณ การจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่การวางแผนการศึกษาและอาชีพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน และหน่วยงานภายนอก ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” เนื่องจากช่วยให้การพัฒนานวัตกรรมมีความสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของผู้เรียน เกิดการยอมรับจากทุกภาคส่วน และสามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพและยั่งยืน อันนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในระยะยาว

ภาพประกอบการมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว”

5. การนำไปใช้

โรงเรียนศรีจอมทองได้ดำเนินการออกแบบ พัฒนา และประเมินคุณภาพของนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว โดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ในระดับสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ได้นวัตกรรมการบริหารระบบงานแนะแนวของสถานศึกษาที่มีความน่าเชื่อถือทั้งในด้านวิชาการ มีความเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น และสามารถนำกิจกรรมไปปรับใช้ได้จริงในโรงเรียนศรีจอมทอง โดยกระบวนการ PLC ดังกล่าวประกอบด้วย 7 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. การจัดทำร่างนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว โดยคณะกรรมการฝ่ายกิจการนักเรียน โดยอ้างอิงผลการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสถาบันต่าง ๆ

2. การนำเสนอร่างนวัตกรรมต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โรงเรียนศรีจอมทองได้ดำเนินการจัดการประชุม PLC ระดับสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ตัวแทนครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระ ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ความสอดคล้องกับงานแนะแนวของสถานศึกษา

3. การอภิปรายแบบสะท้อนคิด (Reflection) โดยใช้วิธี “สะท้อนคิดร่วม” ซึ่งให้สมาชิกได้นำเสนอความคิดเห็นตามหัวข้อหลัก 3 ด้าน ได้แก่ สิ่งที่ดีและควรรักษาไว้ สิ่งที่ยังไม่ชัดเจนหรืออาจเป็นปัญหา และข้อเสนอแนะแนวทางปรับปรุง ซึ่งช่วยให้การประเมินคุณภาพของนวัตกรรมเป็นไปอย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

4. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ ภายหลังจากได้รับข้อเสนอแนะทั้งหมด ทีมพัฒนานวัตกรรมได้ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยจัดหมวดหมู่ข้อคิดเห็นออกเป็นด้านต่าง ๆ เช่น ด้านเนื้อหาวิชาการ ด้านขั้นตอนการปฏิบัติ และด้านความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน พร้อมทั้งพิจารณาความเห็นที่มีความสอดคล้องและความเห็นที่ขัดแย้งเพื่อหาแนวทางพัฒนาและแก้ไขอย่างเหมาะสม

5. การปรับปรุงและพัฒนานวัตกรรม โดยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์มาดำเนินการปรับปรุง นวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ให้มีความสมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น

6. การตรวจสอบความสมบูรณ์หลังปรับปรุง เมื่อเสร็จสิ้นการปรับปรุง ได้จัดประชุม PLC ครั้งที่ 2 เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์และความพร้อมของนวัตกรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบงานแนะแนวของสถานศึกษา สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

7. การสรุปผลและเตรียมนำไปใช้จริง หลังจากผ่านกระบวนการ PLC ทั้ง 2 รอบ และมั่นใจในความสมบูรณ์ของนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) แล้ว ทีมพัฒนานวัตกรรมได้ดำเนินการสรุปผลและจัดเตรียมแนวทางสำหรับการนำนวัตกรรมไปใช้จริง

การนำนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ " 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว" ไปใช้ในสถานศึกษา โดยครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ " 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว" ไปให้ผู้เรียนประเมิน เพื่อค้นพบห้องเรียนที่เหมาะสมกับความสนใจและความถนัดของนักเรียนในการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบ่งออกเป็น 6 หมวด ดังนี้

1. หมวดห้องเรียนวิทย์ คณิต (Gited) GSMP
2. หมวดห้องเรียนเตรียมพยาบาล หมอ
3. หมวดห้องเรียน MEP
4. หมวดห้องเรียนเตรียมวิศวะ
5. หมวดห้องเรียนเตรียมตำรวจ
6. หมวดห้องเรียนมาตรฐาน

จากการที่ผู้เรียนประเมินตนเองเสร็จ สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบ 4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ ทักษะ ความสามารถ ของตนเองที่หลากหลายและตรงตามบริบทของสถานศึกษา โดยดำเนินการส่งเสริม ดังนี้

1. สร้างความรู้ การพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง เข้าใจศักยภาพ และสามารถเลือกแนวทางการเรียนรู้หรือเส้นทางการศึกษาที่เหมาะสมได้ จำเป็นต้องเริ่มจากการให้โอกาสในการค้นหาความรู้ ความสามารถ และความสนใจของตนเองอย่างเป็นระบบ กิจกรรมภายใต้หัวข้อ “สร้างความรู้” จึงถูกออกแบบมาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางวิชาการ ผ่านการเรียนรู้ในบริบทที่หลากหลาย โดยมีรายละเอียดกิจกรรม ดังนี้

1.1 ค่ายวิชาการชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 “ก้าวมั่น สู่ มัธยม”

กิจกรรมค่ายวิชาการเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบประสบการณ์ตรง (Experiential Learning) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้นอกห้องเรียนผ่านกิจกรรมหลากหลาย โดยในค่ายวิชาการมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมด้านวิชาการและจิตใจให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษาเนื้อหากิจกรรมประกอบด้วยกิจกรรมเสริมความรู้ในสาระหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ผ่านเกมการศึกษา การทดลอง และกิจกรรมกลุ่มย่อย ใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม การคิดวิเคราะห์ และการนำเสนอผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในระดับมัธยม รู้จักการปรับตัว และสามารถตั้งเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างชัดเจน

1.2 การส่งเสริมการขับเคลื่อน OBEC CONTENT CENTER การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การจัดทำสื่อดิจิทัลโดยครูผู้สอน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้พัฒนาแพลตฟอร์ม OBEC Content Center เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา การนำแนวคิดนี้มาใช้ในการแนะแนว มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning) โรงเรียนศรีจอมทองพัฒนาครูผู้สอนและครูแนะแนวได้รับการอบรมและนิเทศการใช้ OBEC Content Center เพื่อนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน และส่งเสริมให้นักเรียนใช้เป็นเครื่องมือสำรวจความรู้ ความสนใจ และศักยภาพของตนเอง ส่งเสริมให้ครูแต่ละกลุ่มสาระผลิตสื่อดิจิทัล เช่น คลิปวิดีโอ แบบฝึกหัดออนไลน์ เกมการศึกษา และเนื้อหาทางเลือกที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนอนาคตของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ที่หลากหลายและตรงตามความสนใจ มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนอกห้องเรียน

1.3 กิจกรรมนิเทศการจัดการเรียนการสอน

การนิเทศการจัดการเรียนรู้เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางการแนะแนวและพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน กิจกรรมนี้จึงมุ่งเน้นการส่งเสริมครูให้สามารถบูรณาการทักษะชีวิต การแนะแนว และการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนลงในกระบวนการสอนปกติ ใช้รูปแบบการนิเทศแบบพัฒนา (Developmental Supervision) ที่เน้นการร่วมวางแผน สังเกตการสอน และให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมศักยภาพของครู มุ่งเน้นการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะผู้เรียน และการออกแบบกิจกรรมแนะแนวในห้องเรียน เพื่อให้ครูสามารถพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่น ทันสมัย และเหมาะสมกับบริบทผู้เรียนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริมให้กระบวนการแนะแนวฝังอยู่ในกิจกรรมการเรียนรู้ตามรายวิชาต่าง ๆ

2. เสริมทักษะ การเสริมสร้างทักษะชีวิตและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาแบบองค์รวม (Holistic Development) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถรู้จักตนเอง เข้าใจผู้อื่น และสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมที่ออกแบบภายใต้หมวด "เสริมทักษะ" จึงมุ่งเน้นการจัดประสบการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และการมีภาวะผู้นำ โดยมีรายละเอียดกิจกรรม ดังนี้

2.1 กิจกรรมทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้

กิจกรรมทัศนศึกษาถือเป็นรูปแบบการเรียนรู้นอกห้องเรียน (Informal Education) ที่ช่วยเปิดโลกทัศน์ของผู้เรียนให้ได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง สภาพแวดล้อมจริง และองค์ความรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน โดยสถานศึกษามักเลือกแหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย เช่น ศูนย์วิทยาศาสตร์ สถานประกอบการ พิพิธภัณฑ์ หรือแหล่งเรียนรู้ชุมชน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงและฝึกการสังเกต การตั้งคำถาม และการวิเคราะห์ข้อมูลจากสถานการณ์จริงสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ (Experiential Learning) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ในห้องเรียนกับโลกภายนอก มีความตื่นตัวในการเรียนรู้ และสามารถสะท้อนความเข้าใจของตนเองได้ผ่านการบันทึกหรือสรุปผลหลังทัศนศึกษา

2.2 กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้

แนวทาง "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" เป็นนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นการจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมระหว่างวิชาหลักกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิต การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ โดยกิจกรรมภายใต้นโยบายนี้สามารถออกแบบได้หลากหลาย เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา งานอาชีพ การทำอาหาร หรือกิจกรรม STEM เพื่อพัฒนาทักษะด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา นอกเหนือจากวิชาการ เชื่อมโยงกับการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning) และการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (Activity-based Learning)เพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ และเกิดความสมดุลระหว่างการเรียนกับการใช้ชีวิต

2.3 กิจกรรมสภานักเรียน

กิจกรรมสภานักเรียนเป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในการบริหารจัดการกิจกรรมในโรงเรียน พัฒนาทักษะความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบประชาธิปไตย ให้ผู้เรียนเลือกตั้งผู้แทนจากห้องเรียนหรือระดับชั้นเพื่อเข้าร่วมเป็นกรรมการสภานักเรียน เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกพลเมืองดี เสริมสร้างภาวะผู้นำ และพัฒนาทักษะทางสังคม สอดคล้องกับแนวคิด “การเรียนรู้ประชาธิปไตย” (Democratic Learning) และการเรียนรู้จากบทบาทหน้าที่ (Role-based Learning) เพื่อผู้เรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ วางแผน เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา และสามารถสื่อสารความคิดได้อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์

3. สานอาชีพ การส่งเสริมด้านการแนะแนวอาชีพในระดับประถมศึกษา เป็นการวางรากฐานสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และสามารถประเมินความถนัดความสนใจของตนเองได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการแนะแนวแบบพัฒนา (Developmental Guidance) ที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงมัธยมศึกษาดังนี้

3.1 กิจกรรมเปิดบ้านวิชาการ

กิจกรรมเปิดบ้านวิชาการเป็นการจัดแสดงผลงานทางวิชาการ กิจกรรม และทักษะด้านอาชีพของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเผยแพร่สู่ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองแสดงศักยภาพของตนเองผ่านกิจกรรมฐานความรู้ เช่น ฐานอาชีพ (งานฝีมือ งานเกษตร งานประดิษฐ์) การจัดบูธนิทรรศการอาชีพ การสาธิตการทำงาน หรือการนำเสนอผลงานโครงงานอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การนำเสนอ และการเชื่อมโยงความรู้กับอาชีพในชีวิตจริง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) และ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (Experiential Learning) เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกถึงศักยภาพ ได้รับแรงบันดาลใจจากการเรียนรู้ของเพื่อน และสามารถเริ่มคิดวิเคราะห์เส้นทางอาชีพที่ตนสนใจได้

3.2 กิจกรรมสร้างอาชีพ

กิจกรรมสร้างอาชีพเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานที่สามารถต่อยอดสู่อาชีพในอนาคต โดยผ่านการฝึกปฏิบัติ เช่น การทำอาหาร ขนม งานฝีมือ งานเกษตรเบื้องต้น หรือการใช้นวัตกรรมดิจิทัลในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้ยังเป็นการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการทำงานและคุณค่าของอาชีพต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ มีความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับกระบวนการของงาน และรู้จักการวางแผน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในอาชีพที่ตนสนใจ รู้จักคุณค่าของการทำงาน และสามารถวางแผนฝึกฝนทักษะต่อไปในอนาคต

3.3 กิจกรรมแนะแนวศึกษาต่อ

กิจกรรมแนะแนวศึกษาต่อเป็นกิจกรรมที่ออกแบบเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการก้าวเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษาอย่างมีความมั่นใจ โดยมุ่งเน้นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการเรียนในระดับถัดไป แนวทางการเลือกโรงเรียนที่เหมาะสม แนวโน้มอาชีพในอนาคต และการให้คำปรึกษาเชิงลึกแบบรายบุคคลหรือรายกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล เพื่อเสริมสร้างทักษะการตัดสินใจ การรู้จักตนเอง และการวางแผนอนาคต เพื่อให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการศึกษาต่อที่ชัดเจน รู้จักแนวทางอาชีพที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจ และมีความพร้อมในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ในระดับมัธยมศึกษา

6. การประเมินและการปรับปรุง

ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้นวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ในการพัฒนาระบบงานแนะแนวของโรงเรียนศรีจอมทองโดยครอบคลุมวัตถุประสงค์หลักทั้ง 3 ประการ ดังนี้

ผลการรวบรวมและวิเคราะห์บริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา

จากการเก็บข้อมูลจาก ผู้บริหาร คณะครู นักเรียน และ ชุมชน จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้บริหาร เพื่อทำความเข้าใจวิสัยทัศน์ แนวนโยบาย และความคาดหวังที่มีต่อระบบแนะแนวในสถานศึกษา การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) กับครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อประเมินประสบการณ์ที่มีต่อบริการแนะแนว ความต้องการในการรับคำปรึกษา และความเข้าใจในตนเองและอาชีพ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อเปิดพื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และรับฟังข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการแนะแนวที่ตอบโจทย์ความคาดหวังของครอบครัวและชุมชน สรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้วางแผนพัฒนาระบบแนะแนว โรงเรียนศรีจอมทอง

ประเด็นการเก็บข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล	กลุ่มเป้าหมาย	สาระสำคัญของผลการเก็บข้อมูล	วิเคราะห์เชิงวิชาการ
1. นโยบายและวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร	สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)	ผู้บริหารสถานศึกษา	ผู้บริหารมีแนวคิดสนับสนุนการแนะแนวเชิงรุก และเล็งเห็นความสำคัญของการสร้างทักษะชีวิตและการวางแผนอาชีพตั้งแต่ระดับประถมศึกษา	ชี้ให้เห็นว่าระบบแนะแนวสามารถพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาสถานศึกษาได้ หากมีการบูรณาการนโยบายกับการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
2. ความต้องการและปัญหาของครู	แบบสอบถาม (Questionnaire)	ครูประจำชั้นและครูผู้สอน ป.6	ครูส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของแนะแนว แต่ยังขาดเครื่องมือและแนวทางชัดเจนในการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลและกลุ่ม	สะท้อนความจำเป็นในการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะ Coaching ให้ครู เช่น การวางแผนแนะแนว การประเมินตนเอง และกิจกรรมค้นหาตนเอง
3. ประสบการณ์และความเข้าใจของนักเรียน	แบบสอบถาม (Questionnaire)	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	นักเรียนส่วนหนึ่งไม่ทราบว่าตนเองมีความถนัดหรือความสนใจเฉพาะด้าน และยังไม่เคยได้รับประสบการณ์แนะแนวเชิงลึก	การพัฒนาเครื่องมือประเมินตนเอง (Self-assessment Tools) และจัดกิจกรรมแนะแนวแบบ Active Learning เพื่อเสริมสร้างการรู้จักตนเองและทักษะการเลือกอาชีพ
4. มุมมองของผู้ปกครองและชุมชน	สนทนากลุ่ม (Focus Group)	ผู้ปกครองและตัวแทนชุมชน	ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้ลูกหลานมีโอกาสเรียนต่อ มีทักษะอาชีพ และรู้จักตนเอง แต่ยังขาดความเข้าใจในกระบวนการแนะแนวสมัยใหม่	ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องแนะแนวให้กับผู้ปกครอง และเปิดพื้นที่สื่อสารอย่างต่อเนื่องเพื่อให้

ประเด็นการเก็บข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล	กลุ่มเป้าหมาย	สาระสำคัญของผลการเก็บข้อมูล	วิเคราะห์เชิงวิชาการ
				ครอบครัวมีส่วนร่วมในการแนะแนว

และจากการ SWOT วิเคราะห์ความต้องการและปัญหาที่แท้จริง เพื่อออกแบบแนวทางการให้คำปรึกษาและการแนะแนวให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา สรุปได้ดังนี้

ด้านการวิเคราะห์	รายละเอียด	แนวทางการนำไปใช้พัฒนานวัตกรรม
S: จุดแข็ง (Strengths)	- ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และสนับสนุนงานแนะแนวอย่างจริงจัง - ครูแนะแนวมีทักษะพื้นฐานในการให้คำปรึกษา - โรงเรียนมีความร่วมมือกับชุมชนและผู้ปกครองอย่างเข้มแข็ง - มีระบบการเก็บข้อมูลผู้เรียนที่เป็นระบบและต่อเนื่อง	- ใช้จุดแข็งด้านการบริหารเพื่อสร้างระบบ Coaching ที่เป็นรูปธรรม - ส่งเสริมการใช้ข้อมูลผู้เรียนในการออกแบบกิจกรรมแนะแนวเฉพาะบุคคล (Individualized Guidance)
W: จุดอ่อน (Weaknesses)	- การจัดกิจกรรมแนะแนวยังไม่ต่อเนื่อง และขาดเอกภาพในเชิงระบบ - ผู้เรียนบางส่วนยังไม่สามารถสะท้อนตนเองหรือวิเคราะห์ความถนัดตนเองได้อย่างแม่นยำ	- วางแผนอบรมครูแบบเป็นระบบ - พัฒนาคู่มือแนะแนวและระบบฐานข้อมูลความถนัด/ความสนใจของผู้เรียน - สร้างเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนประเมินตนเองได้ดียิ่งขึ้น เช่น แบบทดสอบพหุปัญญา
O: โอกาส (Opportunities)	- กระแสการศึกษาไทยสนับสนุน “การรู้จักตนเอง” และ “Soft Skills” ตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ - การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น สพฐ. เขตพื้นที่ หรือหน่วยงานเอกชนด้านการแนะแนว - การเข้าถึงสื่อดิจิทัลและเทคโนโลยีช่วยให้ขยายรูปแบบการแนะแนวได้หลากหลาย	- บูรณาการเทคโนโลยี เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ (Google Classroom, OBEC Content Center) - สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่น สถานศึกษาระดับมัธยมในการแนะแนวศึกษาต่อหรือฝึกอาชีพ
T: อุปสรรค (Threats)	- บริบทของผู้เรียนบางส่วนยังมีข้อจำกัดด้านเศรษฐกิจ สังคม และการสนับสนุนจากครอบครัว - การขาดความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับแนะแนวในมิติพัฒนาศักยภาพไม่ใช่เพียงด้านการศึกษาต่อ	- วางแผนสื่อสารสร้างความเข้าใจแก่ผู้ปกครองเรื่องแนะแนวเชิงพัฒนา (Developmental Guidance)

การประเมินและการปรับปรุงพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” เป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน ตลอดจนเป็นกลไกในการตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ โรงเรียนศรีจอมทองได้ดำเนินการประเมินผลตามแนวคิดการบริหารคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA (Plan–Do–Check–Act) เป็นกรอบในการติดตาม ตรวจสอบ และพัฒนาการดำเนินงาน เพื่อให้ระบบแนะแนวสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบททางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การประเมินนวัตกรรมครั้งนี้มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ถูกต้อง ครอบคลุม และสะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมให้มีคุณภาพและเกิดความยั่งยืนต่อไป

1. การประเมินคุณภาพของนวัตกรรม โรงเรียนดำเนินการประเมินคุณภาพของนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” อย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การประเมินความเหมาะสมของแนวคิด องค์ประกอบ กระบวนการดำเนินงาน กิจกรรมที่จัดขึ้น ตลอดจนผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครู และสถานศึกษา การประเมินคุณภาพครอบคลุมประเด็นสำคัญ ได้แก่ ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับกระบวนการดำเนินงาน ความเหมาะสมของรูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และประสิทธิผลของการดำเนินงาน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น แบบประเมินคุณภาพนวัตกรรม แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกผลการดำเนินงาน และการวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบสารสนเทศของโรงเรียน นอกจากนี้ โรงเรียนยังได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนวและการบริหารการศึกษา รวมถึงศึกษานิเทศก์และผู้มีประสบการณ์ด้านการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ร่วมประเมินและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเหมาะสม ความถูกต้องทางวิชาการ และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ เพื่อให้มั่นใจว่านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพตามหลักวิชาการและสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทของสถานศึกษา

2. การประเมินโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การประเมินนวัตกรรมให้ความสำคัญกับหลักการมีส่วนร่วม (Participation) โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาทในการสะท้อนความคิดเห็น ให้ข้อมูล และร่วมประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษามีส่วนร่วมในการติดตามกำกับ และประเมินผลการดำเนินงานในภาพรวม เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายของสถานศึกษา ครูแนะแนวและครูประจำชั้นร่วมประเมินผลการดำเนินกิจกรรม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน และประสิทธิภาพของกระบวนการให้คำปรึกษา ผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนวและการโค้ชที่ได้รับ ผู้ปกครองร่วมให้ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียน รวมถึงคณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน และภาคีเครือข่ายที่ร่วมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้น โรงเรียนได้จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC: Professional Learning Community) การประชุมสะท้อนผลการดำเนินงาน และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายร่วมกันวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และเสนอแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมให้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้การประเมินมีความครอบคลุม รอบด้าน และสะท้อนสภาพการดำเนินงานที่แท้จริง

3. การประเมินความพึงพอใจต่อนวัตกรรมการพัฒนาการศึกษา โรงเรียนดำเนินการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น ความรู้สึก และการยอมรับที่มีต่อการดำเนินงาน โดยครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และภาคีเครือข่าย ประเด็นการประเมินประกอบด้วย ความเหมาะสมของกิจกรรมแนะแนว ความชัดเจนของกระบวนการดำเนินงาน ความสะดวกในการเข้าถึงบริการแนะแนว คุณภาพของ

การให้คำปรึกษา ความเป็นประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม และความพึงพอใจโดยรวมต่อรูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ผลการประเมินความพึงพอใจสะท้อนให้เห็นถึงระดับความสำเร็จของนวัตกรรมในด้านการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังเป็นข้อมูลสำคัญในการปรับปรุงกิจกรรม กระบวนการ และรูปแบบการดำเนินงานให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ใช้บริการมากยิ่งขึ้น

4. การสรุปและรายงานผลการประเมินนวัตกรรมการพัฒนาการศึกษา ภายหลังการดำเนินการประเมิน โรงเรียนได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยจัดทำรายงานผลการประเมินนวัตกรรมที่ครอบคลุมทั้งด้านกระบวนการดำเนินงาน ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ปัญหา อุปสรรค ปัจจัยแห่งความสำเร็จ และข้อเสนอแนะในการพัฒนา ผลการประเมินถูกนำเสนอผ่านการประชุมคณะครู การประชุมผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา และเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในโรงเรียน เพื่อเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบร่วมกัน นอกจากนี้ โรงเรียนยังนำผลการดำเนินงานและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) มาเผยแพร่แก่สถานศึกษาเครือข่ายและหน่วยงานทางการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานแนะแนวในระดับที่กว้างขึ้น การรายงานผลอย่างเป็นระบบช่วยให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องสามารถใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ วางแผน และกำหนดนโยบายการพัฒนางานแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความโปร่งใสในการดำเนินงานของสถานศึกษา

5. การนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนา โรงเรียนให้ความสำคัญกับการนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยนำข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะ และผลสะท้อนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ร่วมกันผ่านกระบวนการ PLC และการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน การปรับปรุงครอบคลุมทั้งด้านการบริหารจัดการกระบวนการดำเนินงาน กิจกรรมแนะแนว เครื่องมือการประเมิน ระบบฐานข้อมูลผู้เรียน และการพัฒนาศักยภาพครูผู้รับผิดชอบงานแนะแนว ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน นอกจากนี้ โรงเรียนยังได้นำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงองค์ประกอบของรูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ให้มีความเหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทั้งในด้านเทคโนโลยี สังคม และความต้องการของผู้เรียนในแต่ละช่วงเวลา ส่งผลให้นวัตกรรมมีความทันสมัย สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามหลักการบริหารคุณภาพ

การประเมินและการปรับปรุงพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” เป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบตามวงจรคุณภาพ PDCA โดยมีการประเมินคุณภาพของนวัตกรรม การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการประเมิน การสำรวจความพึงพอใจ การสรุปและรายงานผลการดำเนินงาน ตลอดจนการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นวัตกรรมมีคุณภาพ สามารถยกระดับประสิทธิภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ อันนำไปสู่การสร้างระบบแนะแนวที่มีความเข้มแข็ง ยั่งยืน และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิผล

องค์ประกอบที่ 3 ด้านผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

3.1 ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา

1. ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา

การบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ของโรงเรียนศรีจอมทอง เพื่อให้การดำเนินงานมีความเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศอย่างครอบคลุม ทั้งในระดับสถานศึกษาและระดับห้องเรียน โดยมีการรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัด ความสนใจ พฤติกรรมการเรียนรู้ และข้อมูลด้านความต้องการในการศึกษาต่อ เพื่อนำมาใช้เป็นฐานสำคัญในการวางแผนกิจกรรมแนะแนว การโค้ชรายบุคคล และการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างเหมาะสมตามบริบทของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ โรงเรียนได้จัดระบบการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ มีความครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ และเป็นปัจจุบัน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการจัดเก็บและการเข้าถึงข้อมูล เพื่อให้ครูผู้รับผิดชอบสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการโค้ช การติดตามช่วยเหลือผู้เรียน และการประเมินพัฒนาการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานตามรูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ซึ่งเน้นการสำรวจข้อมูล การสนับสนุน การส่งเสริม และการส่งต่อผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

โรงเรียนยังได้นำข้อมูลและสารสนเทศที่ได้จากระบบดังกล่าวมาใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนานวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบกิจกรรมแนะแนว การจัดกิจกรรมโค้ช การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน และการวางแผนการส่งต่อผู้เรียนสู่ระดับการศึกษาที่เหมาะสม ส่งผลให้การดำเนินงานมีความแม่นยำ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสามารถยกระดับคุณภาพของระบบแนะแนวในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ โรงเรียนยังมีการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศและผลการดำเนินงานของนวัตกรรมอย่างหลากหลายช่องทาง ทั้งในรูปแบบดิจิทัล เว็บไซต์ของสถานศึกษา สื่อสังคมออนไลน์ การประชุมผู้ปกครอง และการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง และสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมร่วมกัน อันส่งผลให้เกิดความโปร่งใส ความร่วมมือ และการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ให้เกิดความเข้มแข็ง ยั่งยืน และมีคุณภาพสูงสุดต่อไป

การเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศและผลการดำเนินงานของนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว”

2. มีการดำเนินงานการบริหารจัดการของสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ นิเทศติดตาม และประเมินผลอย่างมีระบบ

การดำเนินงานของสถานศึกษาในด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนรู้ การนิเทศติดตาม และการประเมินผล ดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยบูรณาการเข้ากับการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ภายใต้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” เพื่อให้การขับเคลื่อนงานมีความสอดคล้อง เชื่อมโยง และเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานดังนี้ โรงเรียนได้จัดทำแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่สอดคล้องกับนวัตกรรมการพัฒนาอย่างชัดเจน โดยบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา ครอบคลุมกิจกรรมแนะแนว การโค้ชผู้เรียน การพัฒนาทักษะชีวิต และการส่งเสริมการศึกษาต่อของผู้เรียน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและตอบสนองต่อเป้าหมายของนวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม ในด้านการบริหารจัดการ ได้มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานอย่างชัดเจน ทั้งในระดับผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูประจำชั้น และครูผู้เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งออกแบบระบบการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลให้ครอบคลุมรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนและการแนะแนว เพื่อให้สามารถติดตามผลการดำเนินงานได้อย่างรอบด้านและต่อเนื่อง สถานศึกษาได้กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินงาน การนิเทศติดตาม และการประเมินผลอย่างเป็นระบบตามปฏิทินการพัฒนานวัตกรรม โดยเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการของสถานศึกษาและช่วงระยะเวลาการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่อง ไม่ซ้ำซ้อน และสามารถติดตามความก้าวหน้าได้อย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากนี้ สถานศึกษาได้ดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งมีระบบการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบการนิเทศภายใน การสังเกตการจัดกิจกรรม การประชุมสะท้อนผลการดำเนินงาน (PLC) และการให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนา ส่งผลให้ครูสามารถปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนวและการโค้ชผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในส่วนของการประเมินผล สถานศึกษาได้ดำเนินการประเมินทั้งเชิงกระบวนการและผลลัพธ์ โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์จากการปฏิบัติงานจริง พร้อมทั้งนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาวิเคราะห์และใช้เป็นฐานข้อมูลในการวางแผนพัฒนาในระยะต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานด้านนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) มีความเข้มแข็ง ยั่งยืน และสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

การบริหารจัดการของสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ นิเทศติดตาม และประเมินผลอย่างมีระบบ ในการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว”

3. การมีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยเฉพาะการขับเคลื่อนนวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ภายใต้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ได้ดำเนินการโดยอาศัยความร่วมมือจากเครือข่ายการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และยั่งยืน โดยมีการดำเนินงานดังนี้ ครูและบุคลากรทางการศึกษาภายในสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานนวัตกรรม และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการวางแผน การดำเนินงาน การตรวจสอบ และการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ผ่านกระบวนการทำงานร่วมกันในรูปแบบทีมงานและชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพอย่างเป็นระบบ ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษา ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียน โดยมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนวัตกรรมระบบแนะแนว และมีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินกิจกรรม ติดตามผล และสะท้อนความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยให้การพัฒนาผู้เรียนมีความสอดคล้องกับบริบทของครอบครัวและชุมชนมากยิ่งขึ้น

ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และรูปแบบเครือข่ายการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการแนะแนวให้มีความหลากหลาย มีคุณภาพ และมีความเข้มแข็ง ตลอดจนสนับสนุนทรัพยากรและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกันของครูและบุคลากร นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษายังได้ขับเคลื่อนการดำเนินงาน PLC อย่างต่อเนื่อง โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามาให้ความรู้ คำแนะนำ และข้อเสนอแนะในการพัฒนานวัตกรรมและการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพการดำเนินงานให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ และสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทของสถานศึกษา อีกทั้ง ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชนยังมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ผ่านเวทีประชุม การสะท้อนผลการดำเนินงาน และกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ เพื่อรายงานผลการพัฒนา รับฟังความคิดเห็น และร่วมกันกำหนดแนวทางการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อันส่งผลให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง และเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

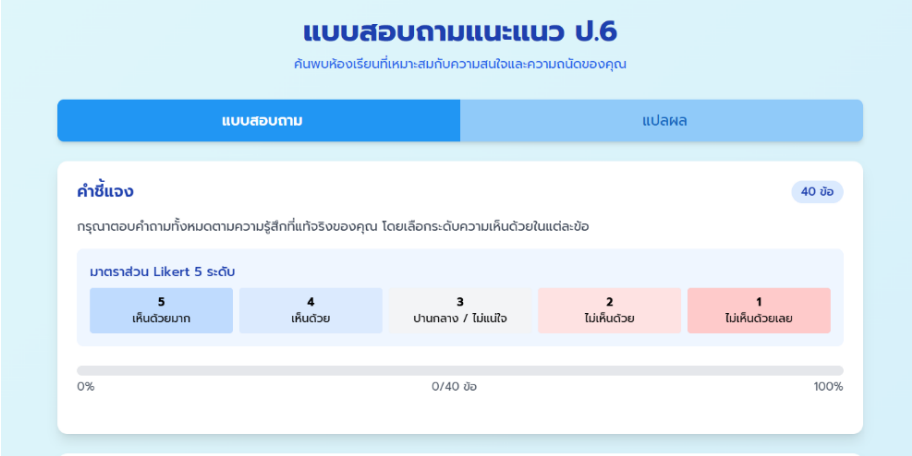

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)
ในการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching)
โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว”

4. การยอมรับที่มีต่อสถานศึกษา

การพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ของสถานศึกษา ได้รับการยอมรับและการสนับสนุนจากครู ผู้ปกครอง ผู้เรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการดำเนินงานมีความเป็นระบบ โปร่งใส และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนา ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นและการยอมรับในคุณภาพของนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

สถานศึกษามีระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามารถออกแบบและพัฒนาระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยมีโครงสร้างกระบวนการทำงานที่ชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านการสำรวจศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน และการให้คำปรึกษาเชิงลึกอย่างต่อเนื่อง กระบวนการทั้งหมดถูกขับเคลื่อนภายใต้กรอบแนวคิด Deming Cycle (PDCA) และ ระบบการมีส่วนร่วมแบบ PLC (Professional Learning Community) ซึ่งช่วยสร้างความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชน

ครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและยอมรับในแนวทางการดำเนินงานของนวัตกรรม รวมทั้งให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นการให้ข้อมูล การเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน หรือการร่วมติดตามผลการดำเนินงาน ซึ่งสะท้อนถึงความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างโรงเรียนและครอบครัว นอกจากนี้ ครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องยังได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมตามนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบกิจกรรมแนะแนว การประชุมผู้ปกครอง การสะท้อนผลการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ส่งผลให้เกิดกระบวนการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และสามารถเชื่อมโยงการพัฒนาผู้เรียนระหว่างโรงเรียน บ้าน และชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนยังให้การสนับสนุนการดำเนินงานของนวัตกรรม ทั้งในด้านทรัพยากร การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และการเป็นเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา ส่งผลให้การพัฒนาระบบแนะแนวมีความเข้มแข็ง และสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

3.2 ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน

5. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

จากการดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ส่งผลให้ครูผู้สอนเกิดการพัฒนาศักยภาพด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยครูสามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน ทั้งผลการทดสอบทางการศึกษาและผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาใช้เป็นฐานข้อมูลในการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนวได้อย่างเหมาะสมกับศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

ครูผู้สอนได้มีการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการศึกษาอย่างชัดเจนมากขึ้น โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ การรู้จักตนเอง การพัฒนาศักยภาพตามความถนัด การวางแผนการศึกษาและอาชีพ รวมถึงการพัฒนาทักษะชีวิตที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของนวัตกรรมที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน นอกจากนี้ ครูยังสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแผนต่าง ๆ ของสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบ ทั้งแผนพัฒนาการศึกษา แผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการ โดยเชื่อมโยงกับกิจกรรมแนะแนวและการโค้ชผู้เรียน ทำให้การจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาและทิศทางของสถานศึกษาอย่างชัดเจน

ครูผู้สอนได้ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการบริหารจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การใช้ข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาผู้เรียน การโค้ชรายบุคคล และการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้ง ครูยังมีความสามารถในการวางแผนและเชื่อมโยงแผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ ทั้งแผนพัฒนาการศึกษา แผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ และแผนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง เป็นระบบ และสามารถสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ส่งผลให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยสามารถดำเนินงานได้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษาและบริบทของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม ครูผู้สอนมีความสามารถในการบริหารจัดการศึกษาที่เป็นระบบมากขึ้น โดยสามารถวางแผน ดำเนินงาน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนวได้อย่างเป็นขั้นตอน มีความชัดเจนในเป้าหมาย และมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาเพิ่มมากขึ้น โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมวางแผน และร่วมสนับสนุนการดำเนินงานด้านการพัฒนาผู้เรียน ส่งผลให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียน บ้าน และชุมชนอย่างเข้มแข็ง และช่วยเสริมประสิทธิภาพในการพัฒนานวัตกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ครูผู้สอนได้มีการนำเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเหมาะสม เช่น การใช้ข้อมูลผู้เรียนในการวางแผนการสอน การติดตามพัฒนาการของผู้เรียน และการจัดเก็บข้อมูลการแนะแนว ซึ่งช่วยให้การดำเนินงานมีความสะดวก รวดเร็ว และมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น ในด้านการติดตามและประเมินผล ครูมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการประเมินผลผู้เรียนและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งครูยังมีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยนำผลการประเมิน ข้อเสนอแนะ และข้อมูลสะท้อนกลับจากผู้เกี่ยวข้องมาใช้ในการพัฒนา ส่งผลให้การดำเนินงานมีความยืดหยุ่น ทันสมัย และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

7. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้

จากการดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ส่งผลให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาศักยภาพด้านการออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ สามารถบูรณาการสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ากับการจัดกิจกรรมแนะแนวและการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ครูผู้สอนได้มีความสามารถในการออกแบบและพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการบริหารจัดการศึกษาและการจัดกิจกรรมแนะแนว ส่งผลให้การดำเนินงานมีความสะดวก คล่องตัว และสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ครูผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบ เลือกใช้ ผลิต และพัฒนาคุณภาพของสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สื่อที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและสามารถตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

ครูผู้สอนได้มีการนำสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้และการแนะแนวอย่างสอดคล้องกับเป้าหมายการบริหารจัดการศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ ในด้านการประเมิน ครูได้มีการประเมินสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ใช้ในการบริหารจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมีการมีส่วนร่วมของครูและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถตรวจสอบคุณภาพ ความเหมาะสม และประสิทธิภาพของสื่อที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้ ครูได้นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สื่อการเรียนรู้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น มีความทันสมัย และสามารถตอบสนองต่อเป้าหมายของการพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ครูทุกคนได้รับการอบรมพัฒนาการขับเคลื่อน OBEC Content Center ซึ่งเป็นแนวทางเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการยกระดับขีดความสามารถของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเฉพาะในบริบทของ “การแนะแนวในสถานศึกษา” ซึ่งต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ความต้องการของผู้เรียน และบริบทการศึกษาในศตวรรษที่ 21

การส่งเสริมการขับเคลื่อน OBEC CONTENT CENTER การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การจัดทำสื่อดิจิทัลโดยครูผู้สอน ส่งผลให้ครูผู้สอนได้รับรางวัลชนะเลิศ ระดับดีเยี่ยม ประเภทผู้ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล กิจกรรมประกวดผลงานที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) OBEC CONTENT CENTER ประจำปี 2568

ประกาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๖
เรื่อง การคัดเลือกผลงานที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๖ โครงการขับเคลื่อนเทคโนโลยีสื่อดิจิทัล OBEC CONTENT CENTER ในการจัดทำสื่อดิจิทัล ในวันจันทร์ที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘ นั้นี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาได้ดำเนินการคัดเลือกผลงานที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก ดังรายการต่อไปนี้

ประเภทผู้สร้างสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
ได้แก่ นางสาวกาญจนา เจ็งคะเน่ โรงเรียนบ้านแม่ตะละ

ประเภทผู้ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
ได้แก่ นางสาวตฤณพรรษ มงคล โรงเรียนศรีจอมทอง

ประเภทขับเคลื่อน Obec Content Center สถานศึกษา
ได้แก่ นายไพรัช ควงจันทร์ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนบ้านแม่ตะละ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

(นายพงศวัน พานอ่อน)
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นิเทศงานการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๖

8. การวัดและประเมินผล

จากการดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ส่งผลให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาศักยภาพด้านการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ สามารถดำเนินการวัดผลได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนวัตกรรม และสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างรอบด้านมากยิ่งขึ้น ครูผู้สอนมีความสามารถในการเลือก วางแผน และออกแบบเครื่องมือและวิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนตามนวัตกรรม โดยเน้นการประเมินทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทำให้การประเมินมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับสภาพจริงของผู้เรียน

นอกจากนี้ ครูยังสามารถสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีความน่าเชื่อถือ โดยมีการปรับปรุงเครื่องมือให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนและกิจกรรมแนะแนวที่ดำเนินการภายใต้นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง ครูผู้สอนได้มีการนำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้จริง พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน เหมาะสม และเป็นธรรม ส่งผลให้สามารถสะท้อนระดับความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ครูยังได้นำผลการวัดและประเมินผลมาวิเคราะห์และใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบ วางแผน และดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทำให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ครูยังได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศจากผลการวัดและประเมินผล และนำเสนอข้อมูลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้รับทราบพัฒนาการของผู้เรียนอย่างโปร่งใส และร่วมกันวางแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3.3 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

9. ผู้เรียนมีผลการพัฒนาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม

จากการดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนานวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ได้อย่างเหมาะสมตามเป้าหมายที่กำหนด สามารถเข้าใจตนเอง รู้จักศักยภาพ ความถนัด และแนวทางการพัฒนาตนเองได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงมีความเข้าใจในกระบวนการแนะแนวและการวางแผนการศึกษาต่ออย่างเป็นระบบ ผู้เรียนยังมีทักษะและความสามารถในการใช้นวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม สามารถเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว การโค้ชรายบุคคล และกิจกรรมพัฒนาศักยภาพต่าง ๆ ได้อย่างมีส่วนร่วม ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจด้านการศึกษาและอาชีพได้อย่างมั่นใจมากขึ้น ในด้านคุณลักษณะ สมรรถนะ เจตคติ และความพึงพอใจ ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีทัศนคติที่ดีต่อการแนะแนวและการวางแผนชีวิต รวมทั้งมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมของนวัตกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง นอกจากนี้ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ทักษะ สมรรถนะ และเจตคติที่ได้รับจากนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม เช่น การวางแผนการเรียน การตัดสินใจเลือกเส้นทางการศึกษา การพัฒนาทักษะชีวิต และการปรับตัวต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการดำเนินการสร้างความรู้ ผ่านกิจกรรม ค่ายวิชาการชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 “ก้าวมั่น สู่ มัธยม” การส่งเสริมการขับเคลื่อน OBEC CONTENT CENTER การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การจัดทำสื่อดิจิทัลโดยครูผู้สอน และกิจกรรมนิเทศการจัดการเรียนการสอน ส่งผลดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีจอมทอง มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ และมีผู้เรียนที่ได้คะแนนเต็ม 100 คะแนนในบางวิชา สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพทางวิชาการของผู้เรียน และประสิทธิผลของกระบวนการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการบริหารจัดการเชิงระบบที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การค้นพบความสามารถ ความถนัดของตนเองและส่งเสริมสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นรูปธรรม

นักเรียนสามารถค้นพบความถนัดและความสามารถของตนเอง จนพัฒนาไปสู่การมีทักษะรอบด้านและสามารถเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่าง ๆ ได้นั้น เป็นผลลัพธ์จากกระบวนการจัดการเรียนรู้และการแนะแนวที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered Approach) ควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพเฉพาะบุคคล โดยมีครูเป็นผู้นำทางที่สนับสนุนและส่งเสริมการเติบโตของผู้เรียนในหลากหลายมิติ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในเวทีต่าง ๆ เช่น การแข่งขันทักษะวิชาการ ศิลปหัตถกรรม กีฬา ดนตรีไทย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ฯลฯ เป็นการเสริมสร้างทั้งทักษะวิชาการ (Academic Skills) และ ทักษะชีวิต (Life Skills)

โรงเรียนศรีจอมทอง
CONGRATULATIONS
ขอแสดงความยินดี
การประกวดร้องเพลง 18 ปี
บทเพลงไทยลูกทุ่ง และเพลงพระราชนิพนธ์
งานประเพณีสรงน้ำพระบรมธาตุเจ้าจอมทอง

โรงเรียนศรีจอมทอง
ขอแสดงความยินดี
รางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 1 การประกวดฟ้อนเล็บ
งานประเพณีสรงน้ำพระบรมธาตุเจ้าจอมทอง

โรงเรียนศรีจอมทอง
ขอแสดงความยินดี
รางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 1 การประกวดฟ้อนเล็บ
งานประเพณีสรงน้ำพระบรมธาตุเจ้าจอมทอง

โรงเรียนศรีจอมทอง
แสดงความยินดีกับนักเรียนที่เข้าร่วมแข่งขัน
การประกวดเล่าเรื่องเมืองจอมทอง
ระดับประถมศึกษาตอนปลาย
รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑
รางวัลชนะเลิศอันดับ ๑
รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒
รางวัลชมเชย
รางวัลชมเชย
รางวัลชมเชย

จากการดำเนินการสานอาชีพ ผ่านกิจกรรมเปิดบ้านวิชาการ กิจกรรมสร้างอาชีพ และกิจกรรมแนะแนวศึกษาต่อ ส่งผลดังนี้

1. นักเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อได้เต็ม 100% ไม่มีนักเรียนหลุดออกจากระบบการศึกษา (Dropout) ระหว่างช่วงเปลี่ยนผ่านจากระดับประถมศึกษาสู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งแสดงถึงความเท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษาของนักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะมีฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมครอบครัว หรือความแตกต่างด้านความสามารถ

2. ระบบแนะแนวของโรงเรียนศรีจอมทอง ที่ได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการค้นหาและส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านกระบวนการการประเมินตนเองของนักเรียน (Self - assessment) กิจกรรมเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และการวางแผนอาชีพ (Career Exploration & Educational Planning) การแนะแนวศึกษาต่อ (Educational Guidance) ซึ่งเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างความถนัด ความสนใจ และโอกาสทางการศึกษา ช่วยให้นักเรียนสามารถตัดสินใจวางแผนการเรียนได้อย่างมีทิศทาง และมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีจอมทองสามารถศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ครบทุกคน (100%) ถือเป็นผลสำเร็จเชิงประจักษ์ของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มีระบบแนะแนวที่เข้มแข็ง และมีการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยสะท้อนถึงการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งในมิติวิชาการ สังคม อารมณ์ และการวางแผนชีวิต ซึ่งสามารถเป็นต้นแบบเชิงระบบให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้อย่างมีคุณค่าและยั่งยืน

3.4 การขยายผล

10. การขยายผล

การอบรมให้ความรู้แก่คณะครูในโรงเรียนเกี่ยวกับ ระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) เป็นกระบวนการพัฒนาศักยภาพครูที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูทุกคนมีความเข้าใจ มีทักษะ และสามารถนำระบบ Coaching ไปใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการแนะแนวแบบองค์รวมและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ลงชื่อผู้รายงาน นายเจริญทรัพย์ ยาโนยะ
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการ

ภาคผนวก

คำสั่งแต่งตั้งงานระบบแนะแนวในสถานศึกษา

คำสั่งโรงเรียนศรีจอมทอง
ที่ ๐๔๖ / ๒๕๖๘
เรื่อง มอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรปฏิบัติงานตามภารกิจของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีจอมทอง มีประสิทธิภาพและปรับให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของบุคลากร โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๔๖ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ จึงมอบหมายให้ข้าราชการครูและบุคลากรรับผิดชอบและปฏิบัติงานจัดการศึกษาตามภารกิจของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

๑. คณะกรรมการฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย

๑. นายกิตติยพันธ์	ปันแก้ว	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒. นายอดิศักดิ์	ต๊ะคำ	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	กรรมการ
๓. นางเสาวลักษณ์	ลุนระวรรณ์	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	กรรมการ
๔. นายเจริญทรัพย์	ยาโนยะ	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	กรรมการ
๕. นางทิพจุฑา	ดวงไทย	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	กรรมการ

มีหน้าที่

๑) บริหารสถานศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒) กำหนดนโยบาย วางแผนเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษา โดยให้เป็นไปตามปรัชญา เป้าหมาย วิสัยทัศน์และนโยบายของสถานศึกษา

๓) กำกับ ติดตาม การปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา

๒. หัวหน้างานและเลขานุการ ประกอบด้วย

๑. นางกิ่งแก้ว	ศรีจอมทอง	ครูชำนาญการพิเศษ	หัวหน้างานวิชาการ
๒. นายโชติ	ณ รังษี	ครูชำนาญการพิเศษ	เลขานุการ
๓. นางสุกัญญา	ธรรมดา	ครูชำนาญการพิเศษ	หัวหน้างานธุรการและการเงิน
๔. นางสุนันท์	นิลรัตน์	ครูชำนาญการพิเศษ	เลขานุการ
๕. นางสาวเบญจวรรณ	กันใหม่	ครูชำนาญการพิเศษ	หัวหน้างานบุคคล
๖. นางสาวสุภาพร	ใสนวล	ครู	เลขานุการ

๑๓. นางกาญจนา สุปินโน ครูชำนาญการพิเศษ

มีหน้าที่

๑) สร้างความตระหนักให้แก่ครูและผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจกระบวนการนิเทศภายในว่าเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันที่ใช้เหตุผลการนิเทศ เป็นการพัฒนาปรับปรุงวิธีการทำงานของแต่ละบุคคลให้มีคุณภาพการนิเทศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร เพื่อให้ทุกคนเกิดความเชื่อมั่นว่าได้ปฏิบัติถูกต้องก้าวหน้าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และตัวครูเอง

๒) จัดการนิเทศภายในสถานศึกษาให้มีคุณภาพทั่วถึงและต่อเนื่อง เป็นระบบและกระบวนการ

๓) จัดระบบนิเทศภายในสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบนิเทศการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๔.๑๐ การแนะแนว ประกอบด้วย

๑. นางวันรุ่ง	กองระบาง	ครูชำนาญการพิเศษ
๒. นางสุนันท์	นิลรัตน์	ครูชำนาญการพิเศษ
๓. นางเหมือนดาว	นามเทพ	ครูชำนาญการพิเศษ
๔. นางวรีรัตน์	นายหงษ์	ครูชำนาญการ
๕. นางสาวพิมพ์ชนก	แสนสามกอง	ครูชำนาญการ

มีหน้าที่

๑) กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาที่มีการแนะแนวเป็นองค์ประกอบสำคัญ โดยให้ทุกคนในสถานศึกษาตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการแนะแนว และการดูแลช่วยเหลือ

๒) จัดระบบงานและโครงสร้างองค์กรแนะแนว และดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาให้ชัดเจน

๓) สร้างความตระหนักให้ครูทุกคนเห็นคุณค่าของการแนะแนว และดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติม เรื่องจิตวิทยาและการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้สามารถบูรณาการในการจัดการเรียนรู้และเชื่อมโยงสู่การดำรงชีวิตประจำวัน

๕) คัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและบุคลิกภาพที่เหมาะสม ทำหน้าที่ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น และคณะอนุกรรมการแนะแนว

๖) ดูแล กำกับ นิเทศ ติดตามและสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนว และดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ

๗) ส่งเสริมความร่วมมือ และความเข้าใจอันดีระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชน

๘) ประสานงานด้านการแนะแนวระหว่างสถานศึกษา องค์กร ภาครัฐและเอกชน บ้าน ศาสนสถาน ชุมชนในลักษณะเครือข่ายการแนะแนว

๙) เชื่อมโยงระบบแนะแนว และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระยะที่ 1 การพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching)

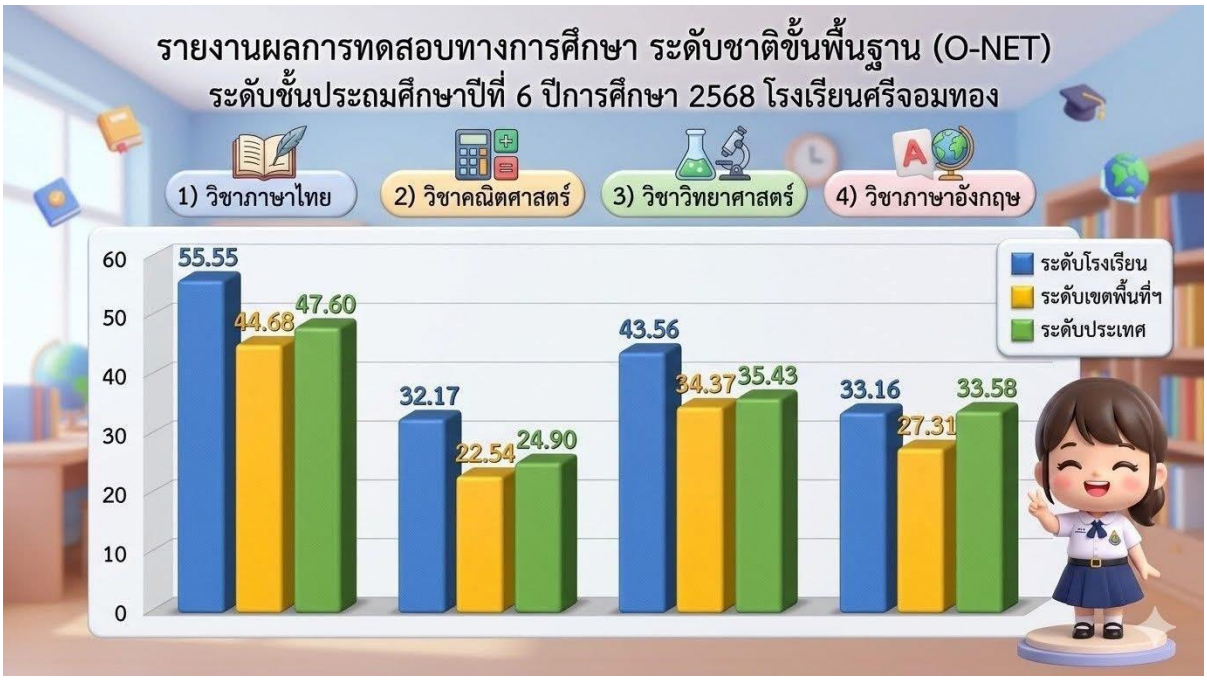

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

ผลการทดสอบระดับชาติ O – NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการทดสอบระดับชาติ O – NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีจอมทอง
สามารถศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ครบทุกคน (100%)

การดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching)
โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาอย่างรอบด้าน

การดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching)
โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาอย่างรอบด้าน

การดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching)
โดยใช้รูปแบบ “4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว” ส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาอย่างรอบด้าน

นวัตกรรมระบบแนะแนวสำหรับผู้เรียน (Coaching)

โดยใช้รูปแบบ "4ส สร้างสุข สู่การแนะแนว"

โครงการ Innovation For Thai Education (IFTF)
นวัตกรรมเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา

ประจำปีงบประมาณ 2569

โรงเรียนศรีจอมทอง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6

